

CHOSEN

PEOPLE

JULI 2021, 2e Jaargang, Nr. 7

“Zo zegt de Heere van de legermachten: In die dagen zal het gebeuren dat tien mannen uit alle talen van de heidenvolken, vastgrijpen, ja, de punt van de mantel van een Joodse man zullen zij vastgrijpen, en zeggen: Wij gaan met u mee, want wij hebben gehoord dat G'd met u is”.

Zacharia 8:23

COLOFON:

Chosen People Magazine

Jaargang 2, Nummer 7

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.nl

Internet: www.chosen-people.nl

Bijbeltijdschrift:

Chosen People Magazine is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People Magazine

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 De Tefillin
- 4 De Eeuwige is één (Deel 3)
- 6 Kort nieuws
- 9 President Yosef Sprinzak
- 11 Nog een hele korte tijd
- 12 Boekennieuws: "Leviticus/Een gebroken wereld heel maken"

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

DE TEFILLIN

Op elke Klaagmuurfoto zijn ze te zien: biddende Joodse mannen, getooid met zwarte gebedsriemen en kleine kubusjes op het voorhoofd, de tefillin. Afkomstig van het Hebreeuwse woord 'tefillah' (gebed), hebben de tefillin het doel de gedachten (het gebed) te richten op G'd. Zoals Rabbi Maimonides al in de 12e eeuw schreef: 'zolang de tefillin op het hoofd en om de arm gebonden zijn, is de man nederig en vrezend en richt zijn hart zich uitsluitend op woorden van waarheid en gerechtigheid.'

De Bijbelse oorsprong van dit gebruik vinden we in Dewarim / Deuteronomium 6:4-9, waar we het Shema (Hoor, Israël!) vinden, met in vers 8:

“Ook zult gij ze tot een teken binden op uw hand, en zij zullen u tot voorhoofdspannelsen zijn tussen uw ogen”.

Hetzelfde lezen we in Shemot / Exodus 13:9 en 16. Er zijn dus twee tefillin: voor het hoofd en voor de hand/arm. Zij bestaan uit leren doosjes (circa 4x4x4 cm), bevestigd aan leren riemen. In de hoofdtefillin vinden we vier aparte vakjes, met in elk vakje een op perkament geschreven Hebreeuwse tekst:

1. Shemot / Exodus 13:1-10, dat herinnert aan de bevrijding uit de Egyptische slavernij en Pesach.
2. Shemot / Exodus 13:11-16, dat herinnert aan de redding van Israëls eerstgeborenen.
3. Dewarim / Deuteronomium 6:4-7, het Shema: Hoor, Israël!
4. Dewarim / Deuteronomium 11:13-21, waarin het volk wordt opgeroepen naarstiglijk naar Mijn geboden te horen en er voor te waken dat gij niet afwijkt, en andere goden dient.

De hand/arm-tefillin bestaan uit een zwart leren doosje met een even zwarte riem. De bovengenoemde teksten staan hierbij samen op één strookje perkament geschreven. Op elk doosje staan de Hebreeuwse letters: Shin, Dalet en Yod, samen vormend: Shaddai (= Almachtige). Bij het bereiken van de g' dsdienstige volwassenheid (13 jaar) doen de Joodse jongens voor 't eerst de gebedsriemen om. Beter gezegd, (groot)vader leert zijn (klein)zoon de tefillin op de voorgeschreven manier aan te leggen.

De tefillin voor het hoofd worden zo bevestigd dat het doosje op het voorhoofd ('tussen de ogen') rust, dicht bij de hersenen (verstand). De banden worden op het achterhoofd geknoopt en de beide uiteinden hangen over de schouders naar voren. De hand/arm-tefillin worden met de rechter hand om de linker arm (dicht bij het hart) gebonden. Het doosje zit net boven de elleboog, op de biceps (kracht uit het Woord); van daar draait men de riem, minimaal zeven keer, om de onderarm.

Het uiteinde van de riem wordt (3 keer) om de linker middelvinger, ringvinger en hand gewikkeld. Hierdoor vormt de riem als het ware de letter Shin in de hand, weer verwijzend naar de Almachtige (Shaddai). Orthodoxe Joodse mannen leggen, bij het ochtendgebed, de gebedsriemen aan; alle dagen, behalve op shabbat en de andere feestdagen. De tefillin zijn immers ter herinnering! Zowel de shabbat als de Joodse feesten herinneren vanzelf al aan het Verbond.

Dat de tefillin als zeer belangrijk worden gezien, blijkt wel uit de Talmud. Daarin staat te lezen dat de wijze rabbi Eliëzer het volgende vertelde: Toen de Israëlieten voor G'd hun beklag deden dat zij begerig waren om dag en nacht bezig te zijn met de bestudering **van de Torah, maar daar helaas niet genoeg tijd voor konden vrijmaken, antwoordde G'd hen met de woorden: “leef nauwgezet de inzettingen van de tefillin na, dan zal ik dat beschouwen alsof je dag en nacht de Torah bestudeert.”**

Andere wijze rabbijnen zeiden dat, als een Joodse man de tefillin op het hoofd draagt, het een teken is dat de Shekina (G'ds aanwezigheid) op hem rust en hem beschermt tegen alle kwaad. Al in de eerste eeuw schreef de bekende Joodse geschiedschrijver Flavius Josephus, over de 'eeuwenoude' gewoonte der tefillin. Ook dit Joodse gebruik heeft de millennia getrotseerd!

DE EEUWIGE IS ÉÉN

ADONAI ECHAD (Deel 3)

Niemand van ons zou beweren dat Adonai ons mensen geschapen heeft als wezens die uit drie verschillende personen zijn samengesteld, maar een ieder van ons, u en ik, heeft een ziel, een geest en een lichaam. Deze drie-eenheid waaruit de mens bestaat komen wij uiteraard diverse keren in G'ds Woord, de Bijbel tegen. Een prachtig voorbeeld hiervan vinden wij in 1 Thesalonicenzen 5:23, waar Shaul [Paulus] schrijft: ***“En Hij, de G'd des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Heer Yeshua Ha'Mashiach blijken in allen dele onberispelijk bewaard te blijven.”***

Hier staat ***“in allen dele”***. In welke delen? Dat staat erboven: **geest, ziel en lichaam!** Deze drie delen bij elkaar maken de mens tot een geheel. Daarom schrijft Shaul [Paulus] dan ook: ***“geheel en al”***. Met andere woorden: een lichaam alleen is geen volledig persoon, evenals een ziel of een geest alleen geen persoon is. Geheel en al betekent **dus dat een persoon pas compleet is als de drie delen lichaam, ziel en geest bij elkaar zijn**. Als een ziel geen lichaam meer heeft, dan zegt men dat die persoon dood is, terwijl dat helemaal niet waar is, want alleen het lichaam is dood. Ziel en geest bevinden zich elders. Als omgekeerd een lichaam geen ziel meer heeft, dan zegt men ook dat die persoon dood is, want de ziel heeft het lichaam verlaten.

Daarom spreekt men van een ontzield lichaam. Als de geest van iemand niet meer functioneert, dan zegt men dat die persoon geestelijk dood is. De persoon leeft dan nog wel, maar daar is dan ook alles mee gezegd. U ziet het: een persoon heeft echt alle drie delen nodig om een volledig persoon te kunnen zijn en om optimaal te kunnen functioneren. Elk deel heeft namelijk zijn eigen functie.

Ha'Nefesh (De ziel)

Het belangrijkste deel van de mens is **de ziel**, want dat is je ego, dat ben je zelf! In het Hebreeuws heet de ziel Nefesh en in het Grieks yuch Psuche [psyche, vandaar dus psychiater, psycholoog enzovoort]. De ziel is de zetel van onze persoonlijkheid. De meeste elementen die ons tot mens maken behoren tot de ziel zoals het karakter en het zelfbewustzijn. De drie belangrijkste vermogens van de mens, die samen zijn persoonlijkheid, zijn eigen 'ik' vormen, zijn de wil, het verstand en het gevoel. Met de wil maken wij onze plannen, voornemens, beslissingen en keuzen.

Het verstand geeft ons het vermogen tot zelfstandig denken. Het gevoel stelt ons in staat om uiting van liefde en genegenheid, maar ook van haat en afkeer te geven. Door dit vermogen kunnen wij ons blij of verdrietig, boos of gelukkig voelen. Zonder het gevoel zouden we hard als steen of koud als ijs zijn. Wij mogen dus stellen, dat wij mensen kenbaar en herkenbaar zijn door de kenmerken van onze ziel.

Ook G'd heeft een ziel, want al de eerder genoemde kenmerken van de ziel komen we in de Joodse geschriften ook tegen met betrekking tot de Eeuwige. Maar let wel: ondanks alle ogenschijnlijke overeenkomsten met de onze, heeft **Hij toch een G'ddelijke Ziel, geen menselijke!**

Wie is de Ziel van G'd?

Om die vraag te kunnen beantwoorden, moeten wij nogmaals naar de kenmerken van de ziel kijken. Een van de belangrijkste kenmerken is de wil, en in het “Onze Vader” bidden wij juist: ***“Uw wil geschiede”***. **Wiens wil? De wil van de Vader!** [.....]

[...] Dus kan alleen maar onze hemelse Vader de Ziel van G'd zijn, want ook Yeshua (Jezus) kon niets buiten de wil van Zijn Vader doen. Hij moest gehoorzamen, ook als dit zelfs voor Hem zo moeilijk was dat Hij onder tranen smeekte: **“Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiedel!”** (Lucas 22:42).

Ook zei Yeshua (Jezus) in Yochanan / Johannes] 5:30: **“Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.”**

Een andere uitspraak van Yeshua (Jezus) die het waard is om te onthouden, is: **“Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil Mijns Vaders, die in de hemelen is.”** (Matityahu [Mattheus] 7:21). Het gaat dus om de wil van de Vader. Hij is derhalve het belangrijkste deel van de drieenheid, en toch is de Vader alleen niet G'd! Hij is wel de Ziel van G'd, en dat G'd inderdaad een Ziel heeft blijkt uit de volgende bijbelteksten:

G'd heeft een Ziel

“Uw nieuwe maansdagen en uw feesten haat Ik met heel Mijn Ziel, zij zijn Mij een last. Ik ben moede ze te dragen (Yeshayahu / Jesaja 1:14).

“Maar de Eeuwige zeide tot mij: Al stond Moshé [Mozes] met Shamuel [Samuël] voor Mij, dan zou Mijn Ziel zich toch niet tot dit volk neigen: weg met hen, uit Mijn ogen, laat hen heengaan!” (Yirmiyahu / Jeremia 15:1).

“Ik zal Mij over hen verblijden en hun wel-doen en Ik zal hen voorgoed in dit land planten met heel mijn hart en heel Mijn Ziel” (Yirmiyahu / Jeremia 32:41).

“Zie, Mijn knecht, die Ik verkoren heb, Mijn geliefde, in wie Mijn Ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen” (Matityahu / Mattheüs 12:18).

“...en Mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft Mijn Ziel in hem geen welbehagen” (Iwrim / Hebreëen 10:38).

Ha'Ruach (De Geest)

De Joodse Geschriften tonen ons aan, dat wij een menselijke geest bezitten. Deze geest is geen spook! De **geest (ruach)** is ook niet hetzelfde als onze ziel, ook al worden ziel en geest nog weleens met elkaar verward, omdat beiden onstoffelijke delen van de mens zijn. Aangaande de geest leert ons de Bijbel dat hij samengesteld is uit drie delen: **geweten, intuïtie en G'ds ver-langen.**

Het geweten stelt ons in staat om te onderscheiden tussen goed en kwaad. Het is het zogenaamde stemmetje van binnen', dat dingen veroordeelt, die wij vaak met redeneren en argumenteren toch maar willen rechtvaardigen.

Door onze intuïtie kunnen wij bepaalde zaken aanvoelen. Dat heeft niets te maken met occulte praktijken zoals helderziendheid, maar het is een door G'd gegeven kennis die tot ons komt zonder enige hulp of invloed vanuit onze gedachten, gevoelens of wil. Echt 'innerlijk weten' en 'kennen', 'aanvoelen' vindt plaats door onze intuïtie, ons verstand helpt ons alleen daarbij om het te begrijpen. De openbaringen van de Eeuwige en de werking van **Ruach Ha'Kodesh [de Heilige Geest]** komt tot de gelovige over via de intuïtie. Wij moeten derhalve leren luisteren naar de stem van het geweten en de onderwijzing van de intuïtie. [Vervolg op Blz. 7]

LATEN EVANGELISCHE CHRISTENEN ISRAËL IN DE STEEK?

De Barna Group publiceerde in de afgelopen weken een onderzoek met betrekking tot de Amerikaanse christelijke steun voor Israël. Het onderzoek gaf aan dat de steun voor Israël onder jonge Amerikaanse evangelischen de laatste jaren met ongeveer 50% is gedaald.

In de seculiere westerse media bieden nieuwe kanalen toegang aan een verhaal dat Israël demoniseert, alsof een soeverein land dat zich verdedigt tegen een aanval van duizenden raketten een oorlogsmisdad en een daad van genocidale agressie begaat! Zou zelfs de meest vrede-lievende natie op aarde zo'n aanval stillietjes negeren? Negeerde in de Tweede Wereldoorlog de christelijke stad Londen bombardementen door de andere wang toe te keren? Negeerden de Verenigde Staten en Groot-Brittannië het bombardement op de Twin Towers en keerden zij de andere wang toe?

DUITSE LEGER STELT INDS 1933 WEER EEN RABBIJN AAN

Het Duitse leger heeft voor het eerst sinds bijna negentig jaar weer een rabbijn. De Hongaarse Zsolt Balla werd vandaag officieel geïnaugureerd als leger-rabbijn. De aanstelling is een mijlpaal. In 1933 werden Joden uit het Duitse leger verbannen en daarmee ook de rabbijn. De nieuwe aanstelling werd eind 2019 aangekondigd. In totaal worden er tien Joodse verzorgers in het Duitse leger benoemd. Hoeveel Joden er nu in het Duitse leger dienen is niet helemaal duidelijk, maar de schatting ligt tussen de 80 en 300 personen.

Rabbijn Balla werd geboren in Boedapest als zoon van een Joodse moeder en een niet-Joodse vader. Tot zijn negende had hij geen idee dat hij Joods was. Pas toen hij zijn moeder vroeg of hij een kerkdienst mocht bijwonen, informeerde zij hem over zijn Joodse achtergrond. Later verhuisde Balla naar Duitsland en werd hij rabbijn in Leipzig. Daarna werd hij opperrabbijn van de deelstaat Saksen.

“Hoor het woord van de Heere, heidenvolken, verkondig het in de kustlanden van ver weg, en zeg: Hij Die Israël verstrooid heeft, zal het weer bijeenbrengen”.

Jeremia 31:10

[Vervolg van Blz. 5] Het derde element van de menselijke geest is het G'ds verlangen. Wij kunnen G'd alleen maar aanbidden in de geest, want vanuit de vermogens van de ziel is dit niet mogelijk, omdat de Eeuwige niet te bevatten is door onze gedachten, gevoelens of bedoelingen. Hij kan alleen rechtstreeks in onze geest worden gekend en aanbeden. Ons contact met G'd en andersom vindt uitsluitend plaats in de geest. De ziel staat daar buiten, want er staat geschreven: **"G'd is Geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid."** [Yochanan / Johannes 4:24].

Welk deel van de drieenheid is dus de Geest van G'd?

Dit is de makkelijkste vraag, want het is uiteraard de Heilige Geest. Dat ligt voor de hand! Elke christen kent immers het pinksterverhaal. En toch staan er ook talrijke teksten in TeNaCH [Oude Testament], waarin de Geest van G'd genoemd wordt. Het zijn er teveel om allemaal te lezen, maar enkele teksten wil ik toch graag onder uw aandacht brengen.

G'd heeft een Geest

"De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest G'ds zweefde over de wateren." (Bereshit / Genesis 1:2).

"En Ik zal Mij een betrouwbaar priester aanstellen, die naar Mijn hart en in Mijn Geest handelt..." (Shamuel alef / 1 Samuel 2:35).

"Keert u tot mijn vermaning! Zie, ik wil Mijn Geest voor u uitstorten, u Mijn woorden bekendmaken" (Mishlei / Spreuken] 1:23).

"Wee de opstandige kinderen, luidt het woord van de Eeuwige, die een plan maken, dat echter niet van Mij komt, en een verbond sluiten, dat echter niet uit Mijn Geest is..." (Yeshayahu / Jesaja 30:1).

"Zie, Mijn knecht, die Ik ondersteun; Mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb Mijn Geest op hem gelegd: hij zal de volken het recht openbaren." (Yeshayahu / Jesaja] 42:1).

"Ik zal Mijn Geest uitgieten op uw nakroost en Mijn zegen op uw nakomelingen (Yeshayahu / Jesaja 44:3).

"Mijn Geest, die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, zullen niet wijken uit uw mond noch uit de mond van uw kroost, noch uit de mond van het kroost van uw kroost, zegt de Eeuwige, van nu aan tot in eeuwigheid" (Yeshayahu / Jesaja 59:21).

"Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar Mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoud (Yechezkel / Ezechiël] 36:27).

"Ik zal Mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de Eeuwige, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord van de Eeuwige" (Yechezkel / Ezechiël] 37:14).

"En Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Eeuwige Adonai" (Yechezkel / Ezechiël 39:29).

"Daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien" (Yoël / Joel 2:28).

"Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten" (Yoël / Joel] 2:29).

"Overeenkomstig het woord dat Ik u beloofd heb, toen gij uit Egypte uittocht en Mijn Geest in uw midden stond: vreest niet" (Chagai / Haggai 2:5).

"Niet door kracht noch geweld, maar door Mijn Geest! zegt de Eeuwige der heerscharen" (Zecharya / Zacharia] 4:6).

"Zie, mijn Knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie Mijn Ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen" (Matityahu / Mattheüs 12:18). [.....]

Ha'Guf (Het lichaam)

Zoals ik reeds eerder heb opgemerkt, is een persoon met een ziel en een geest alleen niet volledig. Hij heeft een lichaam nodig om in de materiele wereld te kunnen functioneren. Ook G'd heeft een Lichaam nodig, een zichtbaar en tastbaar Lichaam, om rechtstreekse contacten met de mensen te kunnen onderhouden, maar op de eerste plaats om Zijn verlossingsplan voor de mensen ten uitvoer te kunnen brengen. Dit Lichaam van G'd is het vleesgeworden Woord, Yeshua Ha'Mashiach, de Zoon van G'd, wiens menselijk lichaam is gestorven aan het kruis, maar die is opgestaan met een verheerlijkt lichaam. Over dit Lichaam van G'd lezen wij onder andere de volgende teksten:

G'd heeft een Lichaam

"In den beginne was het Woord en het Woord was bij G'd en het Woord was G'd. Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond" (Yochanan / Johannes] 1:1 en 14

"Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in de Mashiach Yeshua [Christus Jezus] was, die, in de gestalte G'ds zijnde, het G'de gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in Zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises" (Filippensen 2:5-8).

"En buiten allen twijfel, de verborgenheid der g'dzaligheid is groot; G'd is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid" (1 Timotheüs 3:16, Statenvertaling).

De drie gedeelten van de Tempel

Als wij de Bijbel goed lezen, dan komen wij diverse teksten tegen, waarin de Eeuwige Zijn drieëinig Wezen door middel van een **azymr R'miza [toespeling]** aan ons heeft geopen-

baard. Een van deze toespelingen is bijvoorbeeld de Tempel in Yerushalayin (Jeruzalem), die evenals de Tabernakel in de woestijn bestond uit drie gedeelten: **Kadosh Ha'Kadoshim** [het Heilige der heiligen], **Ha'Kadosh** [het Heilige] en **Ha'Chatzar** [de Voorhof].

Het is echt geen toeval dat zowel **Ha'Mishkan (de Tabernakel)** alsook **Ha'Mikdash (de eerste en de tweede Tempel)** bestonden uit drie gedeelten, want zij corresponderen namelijk precies met de drie delen waaruit G'd bestaat: Kadosh Ha'Kadoshim [het Heilige der heiligen], is apart gezet voor de Ziel van G'd, de Vader! Dat is de reden waarom daar niemand anders dan de Kohen Ha'Gadol [de Hogepriester] binnen mocht komen en ook hij slechts een keer per jaar, namelijk op om Ha'Kipurim [de Grote Verzoendag].

Alleen via de Hogepriester kon het volk Israël de Eeuwige naderen en zo is ook onze Hogepriester Yeshua (Jezus) de enige weg, want Hij heeft zelf gezegd: **"Niemand komt tot de Vader dan door Mij!" (Yochanan / Johannes] 14:6).**

Door Zijn verzoenoffer aan het kruis heeft onze Hogepriester Yeshua (Jezus) de *ware verzoening* voor ons tot stand gebracht en door het voorhangsel te scheuren heeft Hij voor een ieder die in Hem gelooft en naar Zijn geboden leeft, de weg tot het Heilige der heiligen geopend! Maar daar gaat heiliging aan vooraf, en daarmee komen wij bij het tweede gedeelte van de Tempel: Ha'Kadosh [het Heilige], dat het tweede deel van de drieënige G'd vertegenwoordigt: **Ruach Ha-Kodesh [de Heilige Geest]**. En dan was er als derde gedeelte nog Ha'Chatzar [de Voorhof]. Deze Voorhof vertegenwoordigt Yeshua (Jezus), de enige van de Drie, die Zijn voet op deze aarde heeft gezet en in het vlees tot de mensen is gekomen. Ha'Chatzar [de Voorhof] is immers het meest toegankelijke gedeelte van de Tempel!

Werner Stauder

In het volgende nummer van **Chosen People Magazine** van de maand Augustus verschijnt het vervolg (Deel 4) van "De Eeuwige is Één"

YOSEF SPRINZAK

Tweede president van Israël Yosef Sprinzak

Yosef Sprinzak werd op 17 januari 1884 in Moskou (Rusland) geboren. Hij was in de eerste helft van de 20e eeuw een vooraanstaande zionistische activist, een Israëlische politicus en de eerste voorzitter van de Knesset, een rol die hij bekleedde van 1949 tot zijn overlijden in 1959.

Na de verdrijving van Joden in 1891 verhuisde hij met zijn gezin naar Kishinev waar hij een oprichter was van de Tze'irei Zion (Zion Jeugd). Hij begon zijn medische opleiding aan de Amerikaanse Universiteit in Beiroet (Libanon) in 1908 en vestigde zich in 1910, tijdens de Tweede Aliyah (1904-1914), in Palestina.

Sprinzak leidde samen met Eliezer Kaplan de Hapoel Hatzair ("De Jonge Arbeider") een

zionistische socialistische factie die in 1905 werd opgericht en een van de organisaties die zich in 1930 verenigde om de partij Mapai te vormen.

De leden waren pro-Brits en steunden Chaim Weizmann. Hij was een van de oprichters van de Histadrut in 1920 en trad op als secretaris-generaal van de organisatie van 1945 tot 1949.

Zijn zoon Yair Sprinzak diende ook in de Knesset. Een andere zoon, Aharon David Sprinzak, een piloot van de Israëlische luchtmacht, sneuvelde tijdens de Arabisch-Israëlische oorlog van 1948. Zijn kleinzoon, Ehud Sprinzak (1940-2002), was een van Israëls belangrijkste experts op het gebied van terrorismebestrijding en extreemrechtse Joodse groeperingen. [.....]

[...] Yosef Sprinzak werd op 15 juli 1948 verkozen tot voorzitter van het voorlopige parlement, een rol waarin hij hielp bij het leggen van de grondslagen van het Israëli-sche parlementarisme.

Yosef Sprinzak

Hij werd in 1949 verkozen tot lid van de eerste Knesset als lid van de partij Mapai, en werd de voorzitter van het nieuwe lichaam. Hij werd herkozen en bleef spreker in zowel de tweede als de derde Knesset. Als onderdeel van zijn rol als spreker werd Sprinzak waarnemend president van Israël toen Chaim Weizmann vanaf 12 december 1951 ziek werd. Na de dood van Chaim Weizmann op 9 november 1952 diende Yosef Sprinzak als interim-president tot de inhuldiging van Yitzhak Ben-Zvi op 10 december 1952. Yosef Sprinzak overleed op 28 januari 1959 op 73-jarige leeftijd te Yerushalayim (Jeruzalem).

“4 Ik heb u immers uit het land Egypte geleid, u verlost uit het slavenhuis. Ik heb Mozes, Aäron en Mirjam vóór u uit gezonden. 5 Mijn volk, denk toch aan wat Balak, de koning van Moab, beraamde, en wat Bileam, de zoon van Beor, hem antwoordde, aan wat er gebeurd is van Sittim tot Gilgal, opdat u de gerechtigheid van de HEERE kent”.

Micha 6:4-5

NOG EEN HELE KORTE TIJD

Wellicht kennen we de woorden uit de Hebreeënbrief waarmee de apostel zijn lezers waarschuwt en bemoedigt: **“Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven” (Ha’Iwrit / Hebreeën 10:37)**. Maar welke betekenis hebben deze woorden als we bedenken dat we inmiddels zo’n tweeduizend jaar verder zijn?

Velen zullen het antwoord zoeken in de tweede brief van Kepha / Petrus: **“Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag” (Ha’Iwrit / Hebreeën 3:8)**.

Moeten we hieruit opmaken dat aanduidingen van tijd in de Bijbel niet letterlijk genomen hoeven worden, zoals bijvoorbeeld de zes keer genoemde periode van duizend jaar in Openbaring 20? Ik denk het niet. Petrus waarschuwt juist tegen een ‘eigenmachtige uitleg’ van profetieën (2 Petrus 1:20).

De Schrift geeft geen enkele aanleiding deze duizend jaar als beeldspraak voor een onbepaalde periode op te vatten. Maar let op, Petrus schrijft dat **bij de Heere (!) duizend jaar is als één dag en één dag als duizend jaar**. Met andere woorden, de Heere staat als de ‘Ik Ben’ boven de tijd, maar bepaalt wel de specifieke tijd voor Zijn handelen. **“Tijden en gelegenheden heeft de Vader immers in Zijn eigen macht gesteld”**, zo leert Yeshua (Jezus) Zijn talmidim (discipelen) (Mi’faat/Handelingen 1:7).

Terugkomend op de uitspraak van Petrus, blijkt de context te zijn dat “de Heere de belofte [van Zijn komst] niet vertraagt (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar dat Hij geduld heeft met ons en niet wil dat enigen verloren gaan, maar allen tot bekering komen”

(2 Petrus 3:9). **Wie zijn die ‘ons’?** Petrus richt zijn eerste brief aan “de vreemdelingen (goyim) in de verstrooiing” (letterlijk: diaspora). Een aanduiding voor zijn Joodse volksgenoten buiten Israël. G’d werkte immers door Petrus “met het oog op het apostelschap onder de besnedenen” (Galaten 2:8; Yochanen / Johannes 21:15-16).

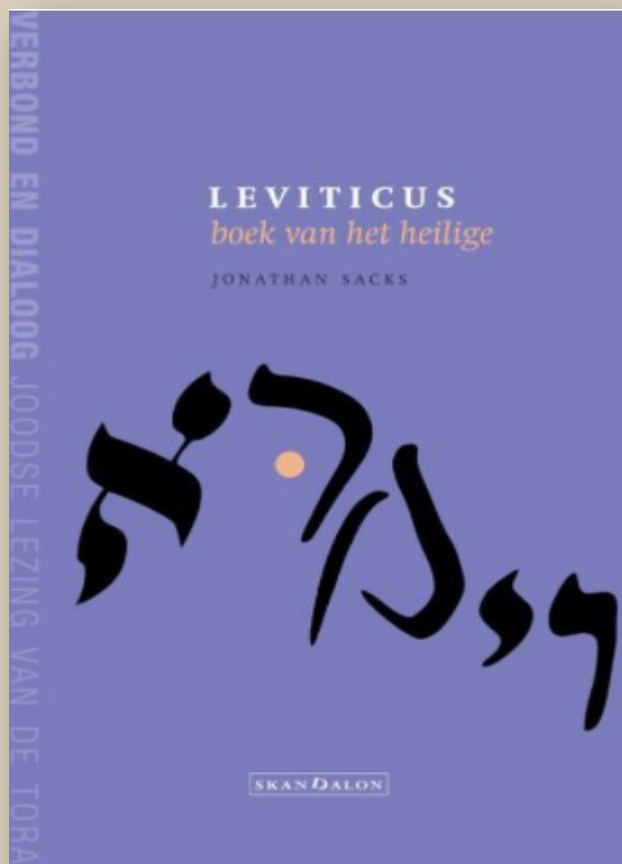
De hoop van Israël

Als we even terugkeren naar onze begintekst, “nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven”, moeten we constateren dat ook deze woorden primair (dus niet uitsluitend) aan Joodse gelovigen, de Hebreeën, geschreven waren. En dat brengt misschien wat meer perspectief in de toenmalige verwachte spoedige wederkomst van de Mashiach (Messias). Immers, als het volk tot geloof was gekomen, dan was de Heere teruggekeerd.

Petrus is daarover in zijn tweede toespraak tot de Joodse menigte heel duidelijk: **“Kom dus tot inkeer en bekeer u, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere, en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover G’d gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen” (Mi’faat / Handelingen 3:19-21, zie ook Hosea 5:15-6:2)**.

Tot inkeer en bekering komen, zou dus niet alleen de uitwissing van hun zonden betekenen, maar ook de wederkomst van Yeshua (Jezus), om ‘alle dingen te herstellen’. [Vervolg op Blz. 13]

LEVITICUS. BOEK VAN DE VOORSCHRIFTEN

Leviticus is misschien wel DE sleuteltekst van het jodendom. Hier horen we voor het eerst het gebod 'Heb je naaste lief als jezelf'. En Leviticus is ook de bron van een nog hoger moreel principe: 'Heb vreemdelingen lief als jezelf, want jullie zijn zelf vreemdelingen geweest in Egypte.' Het is Leviticus dat opdraagt om anderen hun vrijheid te gunnen en respect te hebben voor de grenzen in de natuur.

Het opmerkelijkste van alle voorschriften in Leviticus is wel de opdracht om heilig te zijn, omdat God heilig is. Mensen zijn niet alleen geschapen naar Gods beeld. Ze zijn ook geroepen om te handelen zoals God handelt.

Rabbin Jonathan Sacks neemt de lezer mee in de diepe gelaagdheid van Leviticus. Dan ontvouwen zich de eeuwige principes van een duurzaam en heilig leven. Bovendien laat Sacks de literair hoogstaande structuur van Leviticus zien, en waarom Leviticus midden in de Torah staat en het hart ervan vormt. In Leviticus maakt het volk een kantelpunt door: eerst werden ze door God bij de hand genomen, nu zijn ze voorbereid op zelf doen, op eigen verantwoordelijkheid.

EEN GEBROKEN WERELD HEEL MAKEN

De auteur pleit voor het nemen van verantwoordelijkheid, ieder in zijn eigen omgeving. 'Leven is: geroepen worden tot verantwoordelijkheid.' In 'Een gebroken wereld heel maken' onderzoekt de invloedrijke Britse rabbijn Sacks de betekenis van verantwoordelijkheid in het leven van mensen. Het boek biedt een ethiek van verantwoordelijkheid die geworteld is in de Joodse Bijbel, traditie en theologie, in dialoog met filosofen en ethici uit andere culturen. Sacks plaatst zich midden in het leven. Levensverhalen van bijzondere 'gewone' mensen illustreren zijn betoog. Het oproepen tot verantwoordelijkheid is de kerntaak van de godsdienst, stelt hij in de hem kenmerkende openhartige en toegankelijke stijl. Volgens Sacks is het in het huidige religieuze en politieke klimaat van groot belang dat wij in geloof onze vrijheid gebruiken om verantwoordelijkheid te aanvaarden voor onze medemensen en de samenleving als geheel. Een gebroken wereld is een bemoedigend en hoopgevend boek.

[Vervolg van Blz. 11] Het is trouwens impliciet een antwoord op de vraag van de discipelen: **“Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?” (Mi’faat / Handelingen 1:6).** De bekering van Israël zou Yeshua’s komst en herstel van het koninkrijk tot gevolg hebben.

Gespannen verwachting Thessalonicenzen

Als we dit perspectief in gedachten houden, kunnen we bijvoorbeeld ook de verwachting van de Thessalonicenzen van Christus’ spoedige wederkomst beter begrijpen. Paulus had deze, voornamelijk niet-Joodse gelovigen (1 Thessalonicenzen 2:14), diepgaand onderwezen over het op handen zijnde profetisch scenario. Details hierover had hij zowel schriftelijk als ook mondeling bekend gemaakt (2 Thessalonicenzen 2:5).

Hoop en verwachting van Zijn wederkomst hielden hen staande in hun zware verdrukkingen Christus’ komst zou namelijk **‘tijden van verkwikking’** brengen voor de Thessalonicenzen, alsook vergelding aan hun verdrukkingen. **“Het is immers rechtvaardig van G’d verdrukking te vergelden aan hen die u verdrukken, en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die G’d niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Zij zullen als straf het eeuwig verderf ondergaan” (2 Thessalonicenzen 1:6-9).**

Dat zij Yeshua’s (Jezus) komst nog tijdens hun leven verwachtten om met de reeds ontslapen gelovigen verenigd te worden blijkt duidelijk uit Paulus’ woorden: **“wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere (!), zullen de ontslapenen beslist niet voorgaan” (1 Thessalonicenzen 4:15).** Zo sterk was de verwachting van deze dingen, dat sommigen hun dagelijkse werkzaamheden hadden neergelegd (1 Thessalonicenzen 4:11; 2 Thessalonicenzen 3:2) en de gemeente tot bezinning gemaand moest worden.

“En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn” (2 Thessalonicenzen 2:1-2).

De verklaring waarom die dag nog niet was aangebroken, lezen we in de daaropvolgende teksten: **“Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat G’d genoemd of als G’d vereerd wordt, zodat hij als G’d in de tempel van G’d gaat zitten en zichzelf als G’d voor doet” (2 Thessalonicenzen 2:3-4).**

Merk op dat Paulus hier spreekt over de tempel van G’d. Welke tempel had hij in gedachten? Vanzelfsprekend de tempel die er toen nog stond. Hoewel Yeshua de schaduwdienst van de offers door Zijn verzoenend lijden en sterven had vervuld, was het oorspronkelijk nog steeds de tempel waarvoor G’d de bouwopdracht had gegeven (zie Ezra 1:2 en 3:10).

Kortom, in die periode stonden dus bijna alle ‘schaakstukken op het bord’ om het profetisch eindtijds scenario in vervulling te laten gaan. Een gedeelte van het volk was in het land om de Mashiah (Messias) te ontvangen, de tempel stond er nog en steeds meer Joden kwamen tot geloof, dat een voorbode kon zijn voor de bekering van het hele volk.

Moeten we nu concluderen dat vanwege het uitblijven van dit scenario, het nooit meer vervuld zal worden? Nee, dat zou een totaal verkeerde conclusie zijn. Evenals we zagen bij Petrus’ toespraak in Mi’faat / Handelingen 3, zijn er vaker in de Schrift momenten waarop profetieën op het punt van vervulling staan, maar naar een later tijdstip worden doorgeschoven.

[.....]

[....]

Profetische identiteit van Johannes de Doper

Een voorbeeld is de profetische identiteit van Yochanan Ha'Matswil (Johannes de Doper). Over hem zegt Yeshua: **“En als u het wilt aannemen: hij is Eliyahu (Elia), die komen zou” (Matityahu / Mattheüs 11:14).**

Let op de voorwaarde: **“als u het wilt aannemen”**. Als zij, zoals we in het volgende vers lezen, **“oren hadden gehad om te horen”** en het hadden aangenomen, zou de profetie van Maleachi 4:5-6 in vervulling zijn gegaan: **“Zie, ik zend tot u de profeet Eliyahu (Elia), voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag. Hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders, opdat ik niet zal komen en de aarde met de ban zal slaan”**.

Nog voor de geboorte van Yochanan Ha'Matswil (Johannes de Doper) kreeg zijn vader Zacharias immers al de belofte: **“... en hij zal velen van de Israëlieten bekeren tot de Heere, hun G'd. En hij zal voor Hem uitgaan in de geest en de kracht van Eliyahu (Elia), om het hart van de vaders te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een toegerust volk gereed te maken” (Luka / Lukas 1:16, 17).**

Toch geeft Yochanan (Johannes) ogenschijnlijk tegenstrijdige antwoorden. Op de vraag **“Bent u Eliyahu (Elia)?”**, is zijn antwoord: **“Ik ben het niet”**. Maar op de vraag **“wat zegt u van uzelf?”**, reageert hij: **“Ik ben de stem van een die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere recht, zoals Yeshayahu, de profeet, gesproken heeft” (Yochanan / Johannes 1:21-23).**

Hier verwijst Yochanan (Johannes) naar de profetie van Yeshayahu (Jesaja) 40, die echter wegens ongeloof niet in vervulling kon gaan. De daar genoemde openbaring van de heerlijkheid van de HEERE bleef immers uit (vers 5). In plaats van zijn bediening te kunnen ontwikkelen tot die van de beloofde Eliyahu (Elia),

eindigde deze in een tragische onthoofding (Matityahu / Mattheüs 14:10). Decennia later zou het heil zich verplaatsen van Israël naar de heidenen (Mi'faot / Handelingen 13:46; 18:6; 28:28; Romeinen 11:11) en werd zelfs in 70 na Christus de tempel verwoest.

Hoe nu verder?

“Maar” om met Paulus te spreken **“als sommigen ontrouw zijn geweest, zal hun ontrouw de trouw van G'd toch niet tenietdoen? Volstrekt niet” (Romeinen 3:3, 4).** G'd is trouw aan Zijn Woord en opnieuw wordt in onze dagen het decor gereedgemaakt voor de vervulling van de eindtijdprofetieën. Ongetwijfeld is de gedeeltelijke terugkeer van het Joodse volk een van de belangrijke tekenen van de tijd en nadert het tijdstip dat opnieuw gezegd kan worden: **“Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven”**.

Heel de zuchtende schepping zal dan verlost worden en tot nieuw leven komen. Niet als uitkomst van het in Parijs gesloten klimaatakkoord, maar **“bij het openbaar worden van de kinderen van G'd” (Romeinen 8:19).** Dan zal zelfs **“een wolf bij een lam verblijven, een luipaard bij een geitenbok neerliggen, een kalf, een jonge leeuw en gemest vee zullen bij elkaar zijn, een kleine jongen zal ze drijven” (Yeshayahu / Jesaja 11:6).** Het zal ook de tijd zijn waarop Jeruzalem tot een lof op aarde is gesteld (Yeshayahu / Jesaja 62:7).

Bron: Israel en de Bijbel

Chosen People is een non-profit organisatie en is afhankelijk van uw financiële bijdrage. Elk bedrag helpt ons!

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.